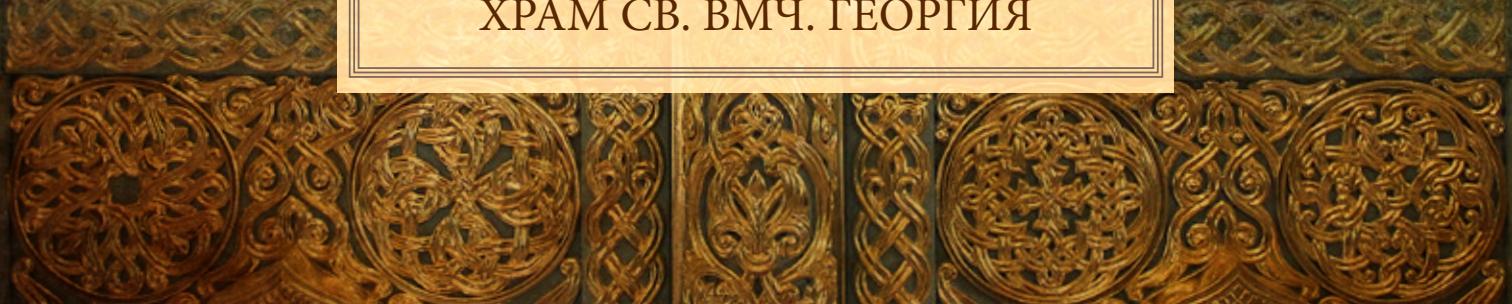
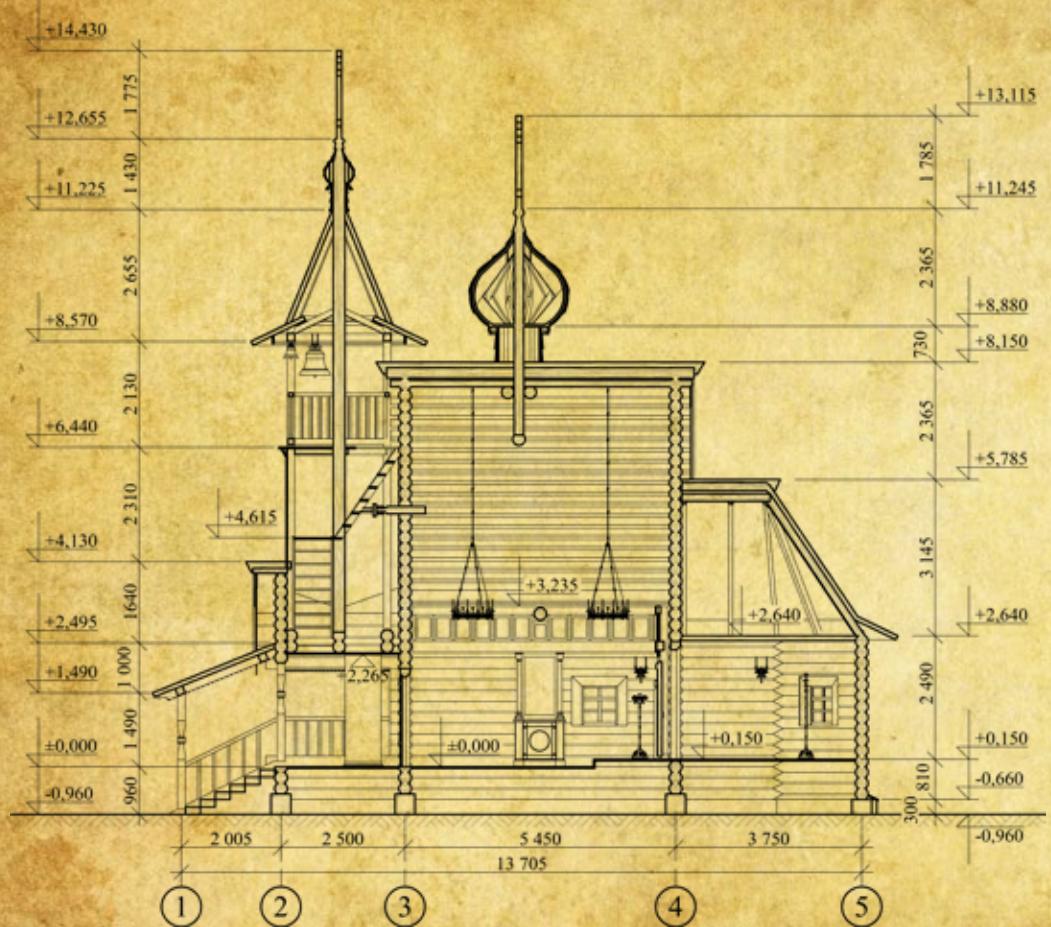

Pyhän Georgios Voittajan kirkko
The Church of St. George
ХРАМ СВ. ВМЧ. ГЕОРГИЯ

PYHÄN GEORGIOS VOITTAJAN KIRKKO

Kirkon tapahtumat ja palvelusten aikataulut sekä online-lähetykset

www.stgeorge.fi

Vieraskirjaan ilmoittautumalla voi tilata sähköpostiin uutiskirjeen,
josta saa tietoa tulevista tapahtumista.

Kirkon varaukset ja tiedustelut
info@stgeorge.fi

*Georgios Voittajan Tsasouna (kirkko) on osa Saimaan ortodoksista seurakuntaa
(Suomen ortodoksinen kirkko, Konstantinopolin Ekumeeninen patriarkaatti).*

*Palvelukset toimitetaan suomeksi ja kirkkoslaaviksi. Palveluksia on keskimäärin kerran kuukaudessa,
mutta joskus iloksemme tulevat vierailijat, Suomen ja Venäjän luostarien ja seurakuntien papisto.*

*Kirkossa voi myös suorittaa muita ortodoksisia toimituksia ja sakramentteja
(avioliiton vihkiminen, kaste jne) muun aikataulun sen salliesä.*

Näissä yhteyksissä pyydetään olemaan suoraan yhteydessä Saimaan seurakuntaan www.ortsaimaa.net

*Georgios Voittajan Kirkko voidaan myös avata erikseen sovittuna ajankohtana ryhmille.
Tähän liittyvät pyynnöt toivotaan lähetettäväin osoitteeseen info@stgeorge.fi tai puhelimitse 044 7257548.*

Muina aikoina kirkko ja sitä ympäröivä alue on suljettua yksityisalueita.

*Kirkon käyntiosoite: Kaitaistentie 345, 79690 Kaitainen
(josta käantyy Georgios Voittajan tie, osoite Georgios Voittajan tie 49)
Postia kirkkoon: Viljakainen, PL 384, 00880 Helsinki*

THE CHURCH OF ST. GEORGE

The church schedule is available at
www.stgeorge.fi

Subscribe to our mailing list by signing the guestbook and we'll keep you informed about events at our church.

Reservations and inquiries
info@stgeorge.fi

The church is a part of the Saimaa Orthodox Parish and services are held in Finnish and Church Slavonic. The church is available for private church ceremonies.

Taking photographs and videos is allowed. The altar is strictly off limits to the laity and you are not allowed to stand on the carpet in front of the iconostasis.

ХРАМ СВ. ВМЧ. ГЕОРГИЯ

Храм-часовня св. Вмч. Георгия принадлежит к территориальному приходу Саймаа
(Финляндская православная церковь Вселенского патриархата)

Чин освящения был совершен Преосвященным Владыкой Львом,
архиепископом Карельским и Всех Финляндии,
15 августа 2013 года в праздник Успения Пресвятой Богородицы.

Богослужения, проходящие в храме, транслируются в прямом эфире в интернете
и хранятся в записи на сайте храма

www.stgeorge.fi

*Паломнические группы, следующие со священником, имеют благословение от
правящего архиерея на проведение молебнов. Время проведения такого молебна
следует согласовать через наш сайт.*

JOHDANTO

Pyhän Georgios Voittajan kirkko on rakennettu Jumalan Kunniaksi ja edesmenneen Jumalan palvelijan Yuri Injushinin muistolle. Sen vihki Karjalan hiippakunnan ja koko Suomen arkkipiispa Leo.

Tämä temppeli on rakennettu tuomaan kanssaihmisille Jumalan kohtaamisen iloa, toivoa ja kauneutta, ja vahvistamaan ihmisten välistä rakkautta.

Kiitämme Kenozeron kansallispuiston (Archangelskin alue, Venäjän Federaatio) työntekijöitä, jotka ystäväällisesti antoivat tiedot Glasovon Pyhän Hengen tsasounasta, joka oli otettu tämän Pyhän Georgios Voittajan kirkon malliksi. Kirkon rakensi käsityöläisistä koottu asiantuntijaryhmä. Suunnittelu ja rakentaminen kesti yhteenä 500 päivää.

Kiitämme jokaista ihmistä, joka kantoi omalla työlään osuutensa tähän hankkeeseen. Kiitämme erityisesti avusta ja suojuksesta Arkkipiispa Leoa ja Varkauden ortodoksisen seurakunnan kirkkoherra Bogdan Grosua.

Pyhän Georgioksen kirkko-tsasounan on suunnitellut arkkitehti Ivan Kanaev.

Ikonit ovat moskovaisten ikonimaalareiden Andrei Bojarovin ja Ekaterina Mikitan kädenjälkeä.

Hirsiveistäjät Konstantin Kyllönen ja Mauri Rahikainen ovat toimineet päärakentajina.

Kirkon ulkoasu, koristetyyli, ikonit, laulu ja suitsukkeet kutsuvat ihmistä jättämään hetkellisen maailman ja siirtymään ajatuksella sekä rukouksella ikuiseen valtakuntaan.

ХРАМ СВ. ВМЧ. ГЕОРГИЯ

Храм построен во Славу Божию, в честь св. вмч. Георгия и в память раба Божия Юрия Инюшина. Чин освящения совершил Преосвященный Владыка Лев, архиепископ Карельский и Всех Финляндии.

Храм был построен, чтобы приносить людям радость встречи с Богом и Творцом нашим, надежду и красоту, и во утверждение любви между людьми.

Благодарим работников Кенозерского национального парка(Архангельская обл.) за предоставленные обмерные чертежи часовни Святого Духа в Глазова, взятой за образец для строительства храма Св. вмч. Георгия в Кайтайнен и за содействие в изучении часовни. Храм был построен группой экспертов и мастеров. Проектирование и строительство храма продолжалось в течение 500 дней.

Благодарим всех людей, внесших вклад в возведение храма. Благодарим за духовную помощь и покровительство Преосвященного Владыку Льва, а также настоятеля округа г. Варкаус о. Богдана (Гросу).

Архитектор Иван Канаев

Иконописцы Андрей Бояров,

Екатерина Микита

Плотники Константин Кюллёнен,

Маури Рахикайнен

THE CHURCH OF ST. GEORGE

The Church of St. George was built in honor of God and to commemorate the late servant of God Yuri Injushin. It was consecrated by Archbishop Leo of Karelia and All Finland.

This temple was built to bring the joy, hope and beauty of encountering God to our fellow human beings, as well as strengthen the love between people. We would like to thank the employees at Kenozersky National Park in the Arkhangelsk Oblast of the Russian Federation, who graciously provided us with information about the Chapel of the Procession of the Holy Spirit in the village of Glazovo on which the Church of St. George is modeled. The church was built by a group of expert artisans. The design and construction took a total of 500 days.

We'd like to thank each person who contributed to this project with their labor. We'd especially like to thank Archbishop Leo and vicar Bogdan Grosu of Varkaus for their help and protection.

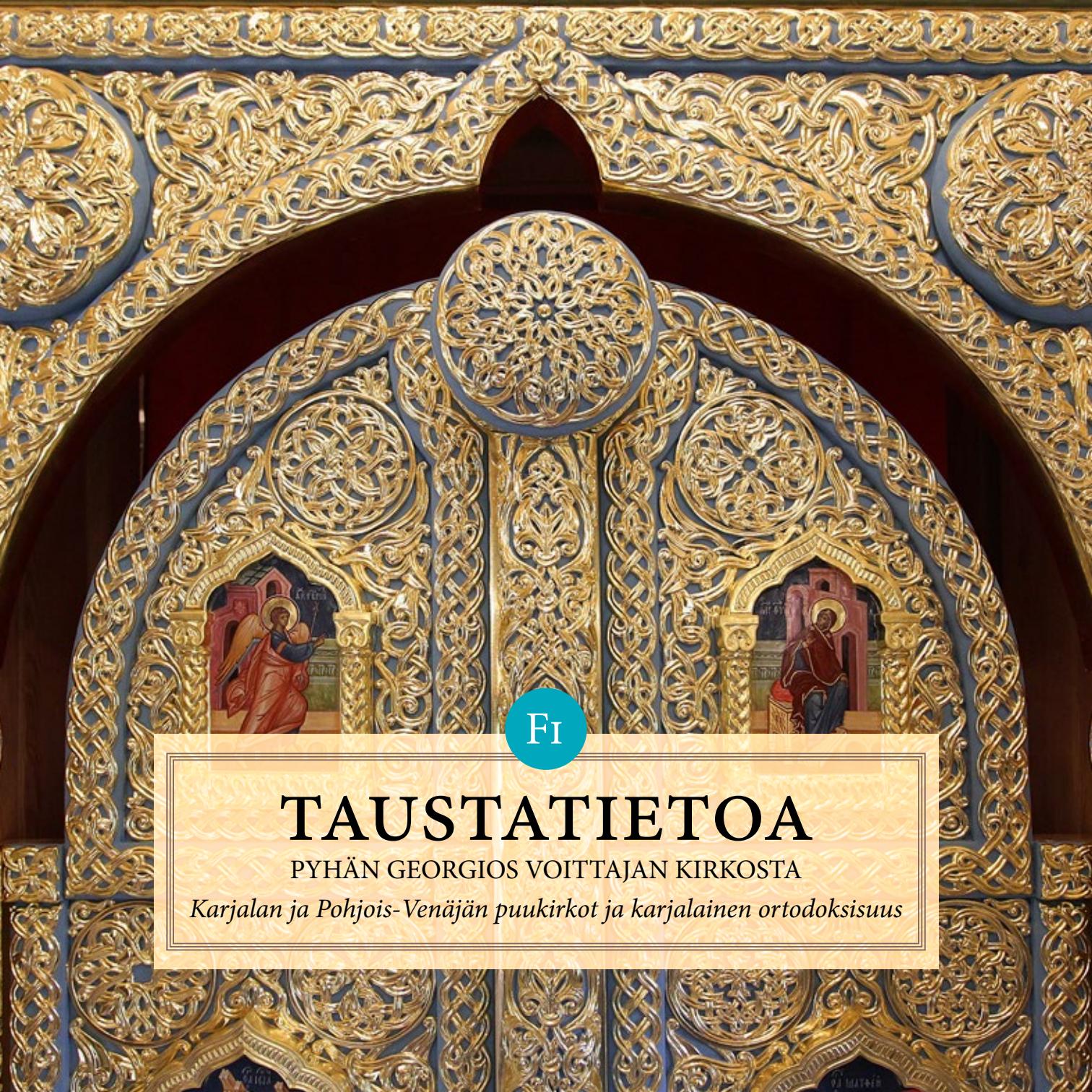
The entire interior of the church – with its decorations, icons, singing and incense – invites people to leave the temporal world and let their thoughts and prayers travel to the Kingdom of the Eternal.

ARCHITECT Kanaev Ivan

ICONS Boyarov Andrey, Ekaterina Mikita

CARPENTERS Konstantin Kyllonen,

Mauri Rahikainen

FI

TAUSTATIETOA

PYHÄN GEORGIOS VOITTAJAN KIRKOSTA

Karjalan ja Pohjois-Venäjän puukirkot ja karjalainen ortodoksisuus

Joroisten pyhän Georgios Voittajan kirkko edustaa Karjalan ja pohjoisen Venäjän kansanomaista rakennuskulttuuria, jonka ydinalueita ovat Aunus ja Vienanmeren ympäristö. Pyhän Georgioksen kirkon lähipäinä esikuvana on eräs kirkkorakennus Arkangelin liepeillä.

Tässä rakennuskultuurissa karjalaiseen perinteeseen ja vanhaan rakennustekniikkaan yhdistyy sekä bysanttilais-venäläisiä että läntistä klassismia edustavia piirteitä. Harjakattoiseen kirkkoon kuului tyypillisesti kuusi- tai kahdeksankulmainen suippokattoinen kellotorni. Kirkot on pyritty sijoittamaan maisemallisesti näkyville paikoille, usein mäen päälle, kuten Joroisissakin.

Suurimman osan historiaa Karjalan alueen pääosa on kuulunut itäisen kristinuskon vaikutuspiiriin. Karjalan valistajiin eli Karjalassa kristinuskoa edistäneisiin pyhiin isii luetaan myös apostoli Andreas, mikä tarjoittaa, että perimätiedon mukaan kristillisyyys olisi saapunut Karjalaan hyvinkin varhain. Valamon ja Konevitsan luostarit olivat varmasti toiminnessa 1300-luvulla. Valamon luostarin perustajat, pyhittäjäisät Sergei ja Herman harjoittivat lähetystyötä Laatokan ympäristössä. Sergein mainitaan olleen kreikkalainen ja Hermanin karjalainen.

Aikaa myöten kristillisyyys oli Karjalassa vakiintunut niin, että Ruotsiin vuonna 1617 liitettyjen Käkisalmen läänin ja Inkerinmaan karjalaiset olivat ortodokseja. Kun heihin kohdistettiin luterilaista uskoa tunnustaneiden valtaajien taholta käännytys- ja sortotoimia, väestö suurelta osin pakeni uuden rajan itäpuolelle. Vain runsaat sata vuotta myöhemmin eli vuonna 1723 nämä alueet palasivat Venäjän yhteyteen.

ORTODOKSINEN KIRKKORAKENNUS

Kristillisen jumalanpalveluspaikan eli kirkon tyypiliseksi rakenteeksi vakiintui jo 300-luvulla basilika. Siinä oli tavallisesti ulkoetinen, eteishuone ja kolmilaivainen pääsali, jossa sivulaivat oli erotettu kattorakennetta kannattavin pylväsrivein. Kirkot rakennettiin länsi-itä-suuntaisiksi siten, että sisäänkäynti oli länessä ja alttari idässä. Altari erotettiin kirkkosalista kaiteella tai korkeammalla aitauksella, josta Rooman keisarikunnan itäosissa aikaa myöten kehittyi kiinteä ikonostaasi eli kuvaseinä.

Venäläis-karjalaisessa puukirkkoarkkitehtuurissa kolmilaivainen rakenne tulee kyseeseen harvoin jos koskaan. Kirkot kuitenkin rakennettiin useammasta huonetilasta koostuviksi: tavallisesti niissä on vähintään eteinen, kirkkosali ja alttarihuone, jonka edessä on normaaliiin tapaan ikonostaasi.

ALTTARI

Varsinaisena alttarina ortodoksisessa kirkossa toimii alttaripöytä eli pyhä pöytä. Se on neliömäinen, kultakin sivultaan noin metrin mittainen. Alttaripöydälle on tavallisesti sijoitettu seitsenhaarainen kynttilänjalka, evankeliumikirja, käsiristi sekä antiminsiliina, johon on painettu Kristuksen hautausikoni ja piispan allekirjoitus. Liinassa olevassa taskussa on reliikki, ellei sitä ole kiinnitetty alttaripöydän rakenteisiin. Antiminssiliina on piispan valtuutus pyhän liturgian toimittamiseen. Jumalanpalveluksen aikana alttaripöydällä on ehtoolliseen liittyvä kalustoa. Siinä voidaan pitää myös siuntatavana olevia esineitä, kuten ikoneita. Mitään asiaankuulumatonta alttaripöydälle ei saa sijoittaa, ja sitä saavat koskettaa vain papistoon kuuluvat.

Alttarihuoneen takaseinää vasten vasemmalle puolella on uhripöytä, jonka ääressä tapahtuu ehtoollislahojen valmistaminen.

Pyhän Georgioksen kirkko-tsasounassa Jumalansynnyttäjän ikoni on kreikkalainen, alkuperältään athoslainen Jumalanäiti-ikoni, "Nopeasti kuuleva". Tämä ikoni on Athos-vuorella sijaitsevan Dochiarin luostarin suurimpia pyhäköitä, alkuperäinen ihmeitä tekevä Dochiarin Jumalansynnyttäjä 900-luvulta. Ju-

malansynnyttäjän ikoneilla on pitkä historia ja ensimmäisen ikonin uskotaan olevan evankelista Luukaksen kädenjälkeä. Ikonin tunnetaan nykyisin nimeltä Tihvinän Jumalanäiti. Jumalanäidin ikonit erottaa toisistaan Kristus-lapsen istuma- tai seisoma-asento. Joskus

Kristus-lapsen kädet ovat hellästi Äidin kaulan ympärillä, toisinaan siunaavassa asennossa. Meidän temppeleimme Jumalanäidin ikoni kuuluu tyyppiin Hodigitria.

Hodigitria tarkoittaa kreikaksi Opastajaa, eli tiennäyttäjää. Ikonin tyylilaji mukaisesti Jumalansynnyttäjä osoittaa oikealla kädellään Kristus-lasta, jolla on kirjakäärö vasemmassa käessään. Oikea käsi on siunaavassa asennossa.

IKONOSTAASI JA KIRKKOSALI

Ikonostaasin keskellä ovat kuninkaanovet, joista piispat, papit ja diakonit kulkevat tietyissä kohdin jumalanpalvelusta. Kuninkaanovien yhteydessä on esirippu, joka on suljettuna silloin kun jumalanpalvelus ei ole käynnissä. Yleensä kulku alttarihuoneen ja kirkkosalin välillä tapahtuu sivuovista. Alttaarihuoneeseen voivat mennä vain henkilöt, joilla on siihen lupa jumalanpalveluksen toimittamiseen liittyvästä syystä.

Ikonostaasin rakenteessa on alueellisia, tyylillisisiä ja käytännöllisistä tekijöistä johtuvia eroja. Pyhän Geor-

gioksen kirkon klassismia ja kansallisia piirteitä yhdistävä kolmikerroksinen ikonostaasi on koristeltu kullatuin puuleikkauksin. Ylimpänä on suurikokoinen deisis-asetelma, jota hallitsee valtaistuimella istuva Kristus Kaikkivaltias. Hänen vasemmalla puolellaan on Neitsyt Maria ja oikealla pyhä Johannes Edelläkävijä. Keskirivissä on pyhien ihmisten ikoneita. Alarivissä vasemmalla on Neitsyt Maria ja Kristus-lapsi. Sivuoveen on kuvattu leijonia paimentava profeetta Daniel. Kuninkaanovien oikealla puolella on Kristus ja äärimmäisenä oikealla kirkon nimikkopyhä, suurmarttyyri Georgios Voittaja.

Kuninkaanoviin eli pyhään porttiin on tavan mukaan sijoitettu Neitsyt Marian ilmestys, sekä evankelistat Johannes, Matteus, Luukas ja Markus. Ovien karmissa ovat vasemmalla Neitsyt Maria ja oikealla Kristus. Heidän alapuolellaan ovat vasemmalla Johannes Krysostomos, marttyyri Stefanos, Gregorios Dialogi eli Rooman paavi Gregorius Suuri, apostoli Filippus, Spyridon Tri-mythuslainen ja suurmarttyyri Trifon. Oikealla puolella ovat Basileios Suuri, Laurentius Roomalainen, Gregorios Teologi, Euplos Katanialainen, Nikolaos Ihmeidentekijä ja Demetrios Tessalonikalainen.

Jumalanpalveluksen eri osia papisto toimittaa myös kirkkosalin puolella. Silloin kun ei ole jumalanpalvelusta, salin keskellä on tavan mukaan analogi ja sillä päivän pyhän muiston ikoni. Kirkkosalin sivuille on kuvattu Vapahtajan ja Jumalansynnyttäjän 12 suurta juhlaa sekä niiden väleihin kymmenen profeettaa, jotka tietysti ovat ortodoksisen kirkon pyhiä ihmisiä.

IKONOSTAASIN YLÄRIVI

1. Pyhittääjä Aleksanteri Syväriläinen, muistopäivä 30.8.
2. Suurmarttyyri Kataiina Aleksandrialainen, muistopäivä 25.11.
3. Marttyyri Bonifatius, muistopäivä 19.12.
4. Suurmarttyyri Anastasia, kahleiden hellittäjä, muistopäivä 22.12.
5. Pyhä apostoli Paavali, muistopäivä 29.6.
6. Marttyyri Ludmila Böömiläinen, tšekkien valistaja, muistopäivä 16.9.
7. Suurmarttyyri Panteleimon Palkattaparantaja, muistopäivä 27.7.
8. Marttyyri Natalia, muistopäivä 26.8.
9. Pyhittääjä Serafim Sarovilainen, muistopäivä 2.1.

Yllä sijaitsee yhdeksän ikonin rivi, josta muutamat ikonit ovat ortodoksiens laajalti tuntemia ja kunnioittamia pyhiä isiä, kuten Serafim Sarovilainen äärioikealla ja yksi Karjalan valistajista Aleksanteri Syväriläinen viimeisenä vasemmalla. Aleksanteri Syväriläinen on yksi kolmesta ihmisestä koko ihmiskunnan historiassa, jolle Pyhä Kolminaisuus on ilmestynyt. Hän oli syntyperältään vepsäläinen ja eli 1400- ja 1500-luvuilla.

Ikonostaasin kruunaava rivi on ns. Deisis eli esirukousryhmä. Keskellä on Kristus ja molemmen puolin Jumalansynnyttäjä sekä Johannes Kastaja rukoilemassa koko ihmiskunnan puolesta.

Kuninkaan portin vasemmalla puolella sijaitsee myös sivuovi, ns. diakoniovii, joka on myös ikoni. Meidän tempelissämme se on profeetta Daniel leijonien kanssa.

SUURMARTTYYRI GEORGIOS VOITTAJA

Joroisten kirkon nimikkopyhä, suurmarttyyri Georgios Voittaja, eli 300-luvulla. Hän oli kreikkalaista sukua, mutta palveli Roomassa keisari Diocletianuksen henkivartiokaartissa. Georgios yleni jo 20-vuotiaana tribuuniksi ja kreiviksi suuren kyvykkyytensä vuoksi. Hän kuului keisarin lähipiiriin, mutta keisari ei tienyt hänen olevan kristitty.

Jonkin ajan kuluttua Diocletianus määräsi kristittyjen vainot. Asiasta kuultuaan Georgios alkoi valmistautua kuolemaan. Hän jakoi pois omaisuutensa ja vapautti orjansa. Tämän jälkeen hän meni keisarilliseen neuvostoon, jossa todisti Kristuksen puolesta. Keisari yritti taivutella häntä luopumaan uskosta, mutta kun Georgios ei suostunut, seurausena olivat ankarat kiidutukset ja kuolema.

Georgios tunnetaan paitsi sotilaiden, myös karjaeläinten suojejiana. Karjalassa ja varmasti muuallakin on ollut tapana päästää karja laitumelle ensimmäistä kertaa juuri pyhän Georgioksen kuolinpäivänä 23.4. Tavallisesti ikoneissa ja vaakunoissa Georgios kuvataan ratsun selässä tappamassa lohikäärmettä.

Pyhä Georgiota kunnioitetaan laajasti kautta maailman. Hänen muistopäivänsä on merkittävä ortodoksisen kirkon juhlapäivä, ja lisäksi häntä muistellaan pyhien ja voitollisten marttyyrien esikuvana muinaan juhlinna luettavassa litaniarukouksessa. Hänet tunnetaan useiden valtioiden ja kaupunkien suojejiana, ja häneen liittyvä symboliikkaa on käytössä lipuissa, vaakunoissa ja kunniamerkeissä. Näitä valtioita ovat Georgia, jonka nimikin on Georgioksesta lähtöisin, Kreikka, Venäjä, jonka kaksoiskotkavaakunan keskellä on pyhä Georgios, Romania, Serbia, Montenegro,

SUURMARTTYYRI GEORGIOS VOITTAJA

Etiopia, Englanti, jonka lipussa on Georgioksen risti, Kanada, Katalonia, Portugali, Latvia, Saksa ja Malta.

Georgioksen suojelemia kaupunkeja ovat Moskova, jonka vaakunaan hänet on kuvattu, sekä Konstantinopoli, Genova, Milano ja Venetsia. Lisäksi pyhä Georgios on partioliikkeen suojelija.

Suomessa uskovaisten kunnioitettavana on pyhäni Georgios Voittajan reliikki Valamon luostarin pääkirkon uudessa reliikkilippaassa.

**PYHÄ NIKOLAOS IHMEIDENTEKIJÄ,
LYYKIAN MYRRAN ARKKIPIISPÄ**
(kirkkosalin vasen sivu)

Pyhä Nikolaos Ihmeidentekijä syntyi 200-luvun puolivälin jälkeen Lyykian Patarassa Vähän-Aasian etelärannikolla, ei kovin kaukana Rhodoksen saaresta. Pyhä Nikolaos tunnetaan laajalti idän ja lännen kirkoissa. Ortodoksit muistelevat häntä kahden muistopäivän lisäksi säännöllisesti jokaisena torstaina, ja pyhän Georgioksen tavoin hänenkin nimensä lausutaan juhlapäivien litaniarukouksessa.

PYHITTÄJÄ-ÄITI MARIA EGYPTILÄINEN

(kirkkosalin oikea sivu)

Pyhittäjä-äiti Maria Egyptiläinen on arvostettu katuvaisten ja kilvoittelijoiden esirukoilija niin idän kuin lännen kirkissa. Ortodoksisen perimätiedon mukaan hän syntyi 400-luvun puolivälissä Egyptin maaseudulla ja kuoli vuonna 522.

Kuolinpäivän lisäksi ortodoksinen kirkko muistlee pyhittäjä-äitiä vuosittain suuren paaston viidentenä sunnuntaina, joka on nimetty hänen mukaansa. Lisäksi Mariaa muistellaan niinä suuren paaston päivinä, jolloin jumalanpalveluksessa veisataan pyhäni Andreas Kreetalaisen katumuskanonia. Suomessa Valamon luostarin vuonna 1776 valmistetussa pappin käsiristissä on pyhittäjä-äiti Marian reliikki.

ENG

BACKGROUND INFORMATION

ON THE CHURCH OF ST. GEORGE

*Wooden churches of Karelia and Northern Russia,
and Karelian Orthodoxy*

The Church of Saint George the Victorious in Joroinen represents Karelian and northern Russian folk building culture, which is based in Aunus (now Olonets) and around the White Sea. The closest model for the Church of Saint George the Victorious is a church located on the outskirts of Arkhangelsk.

This building culture is a combination of the heritage and old building techniques of Karelia and features of Byzantine-Russia and Western Classicism. The pitched-roofed churches typically included a bell tower that had a pointed hexagonal or octagonal roof. The churches were ideally situated on scenically prominent places, often on top of a hill, as in Joroinen.

For most of its history, most of Karelia has been located within the sphere of influence of Eastern Christianity. The enlighteners of Karelia, i.e. the holy people who advanced Christianity in Karelia, included Andrew the Apostle; this means, according to tradition, that Christianity arrived in Karelia very early. The Valamo and Konevsky monasteries were definitely in operation in the 14th century. The founders of the Valamo Monastery, Saints Sergei and Herman, performed missionary work around Lake Ladoga. Sergei is said to have been Greek and Herman is mentioned as Karelian.

Over time, Christianity had become so established in Karelia that the Karelians of Käkisalmi Province (now Priozersk) and Ingria, which became part of Sweden in 1617, were Orthodox. When the Lutheran conquerors repressed them and pressured them to convert, the majority of the population fled to the east side of the new border. Just over a hundred years later, in 1723, these areas became a part of Russia again.

ORTHODOX CHURCH

As early as the 4th century, the basilica became the typical structure for a church, i.e. the place for Christian worship. It usually had an outer hall (outer narthex), entrance hall (inner narthex) and a nave or main church hall with three aisles that were separated with rows of pillars that support the roof. Churches were built on an east-west direction with the entrance in the west and altar on the east end. The alter was separated from the nave with a railing or a raised platform with a railing; over time this evolved into an iconostasis or wall of icons in the eastern parts of the Roman Empire.

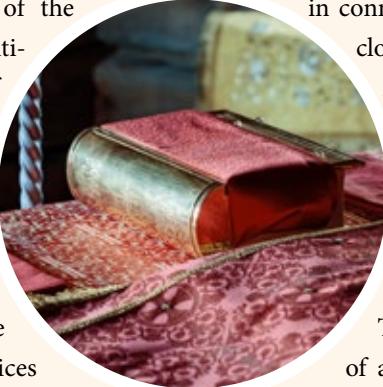
In Russian-Karelian wooden church architecture, churches with three-aisle naves rarely exist, if ever. However, churches were built to have more than one room: normally they had at least an entrance hall, nave and altar room, in front of which there was an iconostasis.

ALTAR

The actual altar in an Orthodox church is the altar table or Holy Table. It is a square, with each side about one metre long. On the altar table, there is usually a seven-candle candlestick, the book of the Gospels, an altar cross, and an antimession cloth, on which the icon of Christ's entombment and the Bishop's signature are imprinted. There is a relic in a pocket of the cloth unless it is attached to the structures of the altar table. The antimession cloth is the Bishop's authorisation to celebrate the Holy liturgy. During Divine Services there are items on the altar table related to the Eucharist. Objects which are to be consecrated, such as icons, may also be placed on it. Nothing inappropriate or extraneous may be placed on the altar table, and it may be touched only by members of the clergy.

On the left side of the altar room against the back wall there is a credence table, where the bread and wine for the Eucharist are prepared.

ICONOSTASIS AND NAVE

In the middle of the iconostasis are the Royal Doors, through which Bishops, priests or deacons pass at certain points of the Divine Service. There is a curtain

in connection with the Royal Doors, which is closed except during the Divine Service.

A side door is usually used to enter and exit the altar room. Only people with permission to enter for a reason related to the Divine Service are allowed to go into the altar room.

There are differences in the structure of an iconostasis due to regional, stylistic and practical reasons. The three-story iconostasis of the Church of Saint George, which combines classicism and national features, is decorated with gold-plated wood carvings. At the top is a large deesis arrangement that is dominated by Christ Almighty sitting on a throne. The Virgin Mary is on his left, and John the Forerunner is on his right. In the middle row are icons of saints. In the bottom row on the left is the Virgin Mary and the Christ child. The side door has a picture of the Prophet Daniel herding lions. On the right side of the Royal Doors is Christ, and on the ex-

treme right is the patron saint of the church, the great martyr George the Victorious.

As is customary, a Marian apparition and the evangelists John, Mathew, Luke and Mark are placed on the Royal Doors, or Holy Gates. In the door frame are the Virgin Mary on the left and Christ on the right. Below them are John Chrysostom, the Martyr Stephen, Gregorios Dialogi or Rome's Pope Gregory the Great, Apostle Phillip, Saint Spyridon of Tremithus, and the Great Martyr Tryphon. On the right side are Saint Basil the Great, Saint Lawrence the Roman, Gregory the Theologian, Euplius of Catania, Saint Nicholas the Wonderworker, and Demetrios of Thessaloniki.

The clergy also perform various parts of the Divine Service on the nave side. When there is not a Divine Service going on, in the middle of the nave there is an analogion, and on it is an icon in memory of the day's saint. On the sides of the nave are pictures of the twelve great feasts of the Saviour and Mother of God, and between them are ten prophets, which are naturally holy people of the Orthodox Church.

TOP ROW OF THE ICONOSTASIS

1. Venerable Saint Alexander of Svir, doc* 30th of Aug.
2. Great Martyr Catherine of Alexandria, doc 25th of Nov.
3. Martyr Boniface, doc 19th of Dec.
4. The Great Martyr Anastasi, easier of shackles, doc 22nd of Dec.
5. Saint Apostle Paul, doc 29th of June.
6. Martyr Ludmila of Bohemia, Enlightener of the Czechs, doc 16th of Sep.
7. Great Martyr and Healer Free of Charge Panteleimon, doc 27th of July.
8. Martyr Natalia, doc 26th of Aug.
9. Saint Seraphim of Sarov, doc 2nd of Jan.

* day of commemoration

Above is a row of nine Saints, some of whom, like Seraphim of Sarov on the far right, are widely known and respected by Orthodox Christians. Last on the left is Alexander Svirsky, a missionary to Karelia. He is one of only three people in the history of the world who has seen the Holy Trinity. He was born to an ordinary peasant family in the Novgorod Republic and lived in the 15th and 16th centuries.

The iconostasis is crowned by the Deisis. In the center of the row is Christ, flanked by the Mother of God and John The Baptist, both praying for all people.

LOCATED TO THE LEFT OF THE HOLY GATES is a side door, the deacon's door, which is also an icon. In our church it depicts the prophet Daniel among lions.

THE GREAT MARTYR GEORGE THE VICTORIOUS

THE GREAT MARTYR GEORGE THE VICTORIOUS.

The patron saint of the Joroinen church, the great martyr George the Victorious, lived in the 4th century. He was of Greek origins, but served as one of the personal body guards for Emperor Diocletian in Rome. George was promoted to tribune and count already at the age of 20 because of his great ability. He was a member of the Emperor's inner circle but the Emperor did not know that he was a Christian.

After some time, Diocletian ordered the persecution of Christians. After hearing this, George began to prepare to die. He gave away his possessions and freed his slaves. After this, he went to the Imperial Council, where he testified on behalf of Christ. The Emperor tried to persuade him to abandon the faith, but when George refused the consequences were severe torture and death.

George is known as the patron of soldiers and livestock. It has been the custom in Karelia and probably elsewhere to let cattle to pasture for the first time on the day when Saint George died, the 23rd of April. George is usually depicted in icons and arms on horseback killing a dragon.

Saint George is venerated widely throughout the world. His feast day is a major feast day of the Orthodox Church and additionally he is remembered as an example of saints and victorious martyrs in litany prayers read during other feasts, too. He is known as the patron of numerous states and cities, and symbolism associated with him is used in flags, arms and badges. These states are Georgia, whose name comes from George; Greece; Russia, whose coat of arms with two eagles has Saint George in the middle; Romania; Serbia; Montenegro; Ethiopia; England, whose flag contains the Georgian Cross; Canada; Catalonia; Portugal; Latvia; Germany; and Malta.

George is the patron saint of the following cities: Moscow, whose coat of arms has his picture; and Constantinople, Genoa, Milan and Venice. In addition, Saint George is the patron of the Scout Movement.

In Finland, believers can venerate the relic of Saint George the Victorious in the new reliquary of the Valamо Monastery's new head church.

**SAINt NICHOLAS THE WONDERWORKER,
THE ARCHBISHOP OF MYRA OF LYCIA**
(left side of nave)

Saint Nicholas the Wonderworker was born after the middle of the 3rd century in Patara, Lycia in the south coast of Asia Minor, not far from the island of Rhodes. Saint Nicolas is widely respected in Eastern and Western Churches. Orthodox believers remember him on two days of remembrance as well as regularly every Thursday, and as with Saint George his name, too, is recited in the litany prayers of feast days.

VENERABLE MARY THE EGYPTIAN

(right side of nave)

Venerable Mary the Egyptian is revered as an intercessor for the penitent and ascetics in both Eastern and Western Churches. According to Orthodox tradition, she was born in the middle of the 5th century in the Egyptian countryside and died in 522.

On the day of her death, the Orthodox Church commemorates Mary every year on the fifth Sunday in Great Lent, which is named after her. In addition, Mary is remembered on the days in Great Lent on which the Canon of Repentance of St. Andrew of Crete is sung in Divine Service. In Finland, the priest's altar cross made in 1776 in the Valamo Monastery has a relic of the Venerable Mary.

IN THE BOTTOM ROW, right to left looking from the nave, we find the saint that the church is consecrated to, i.e. the temple icon. In our case it's the icon of the holy martyr Saint George the Victorious, a very important saint for the Orthodox Church. His name derives from the Greek words "ge" for land and "ergon" for work. It refers to peasant or someone who works the land. St. George the Victorious was tortured and beheaded in 303 AD. In the Orthodox Church he is remembered every year on the 23rd of April. He is called Victorious for his ability to withstand torture without renouncing his faith and is a patron saint of soldiers. St. George is also considered the most important protector of the faithful in many countries, such as Britain, Russia and, of course, Georgia.

NEXT, TO THE RIGHT OF THE HOLY GATES, is an icon of Christ. To the left is Theotokos, an icon of Virgin Mary. In our church (tsasouna) it's Greek, and traces its origins to the Dochiariou monastery at Mount Athos. The original is one of the holiest icons, the "She Who Is Quick To Hear" icon from the 10th century, with miracle working powers. The history of the Theotokos icons goes back a long way and it is believed that the first icon was made by St. Luke the Evangelist. The icon is now known as the Theotokos of Tikhvin. Icons can be differentiated from each other by the way the infant Christ is posed. The sitting and standing positions vary. Sometimes the child's hands gently hug the mother's neck.

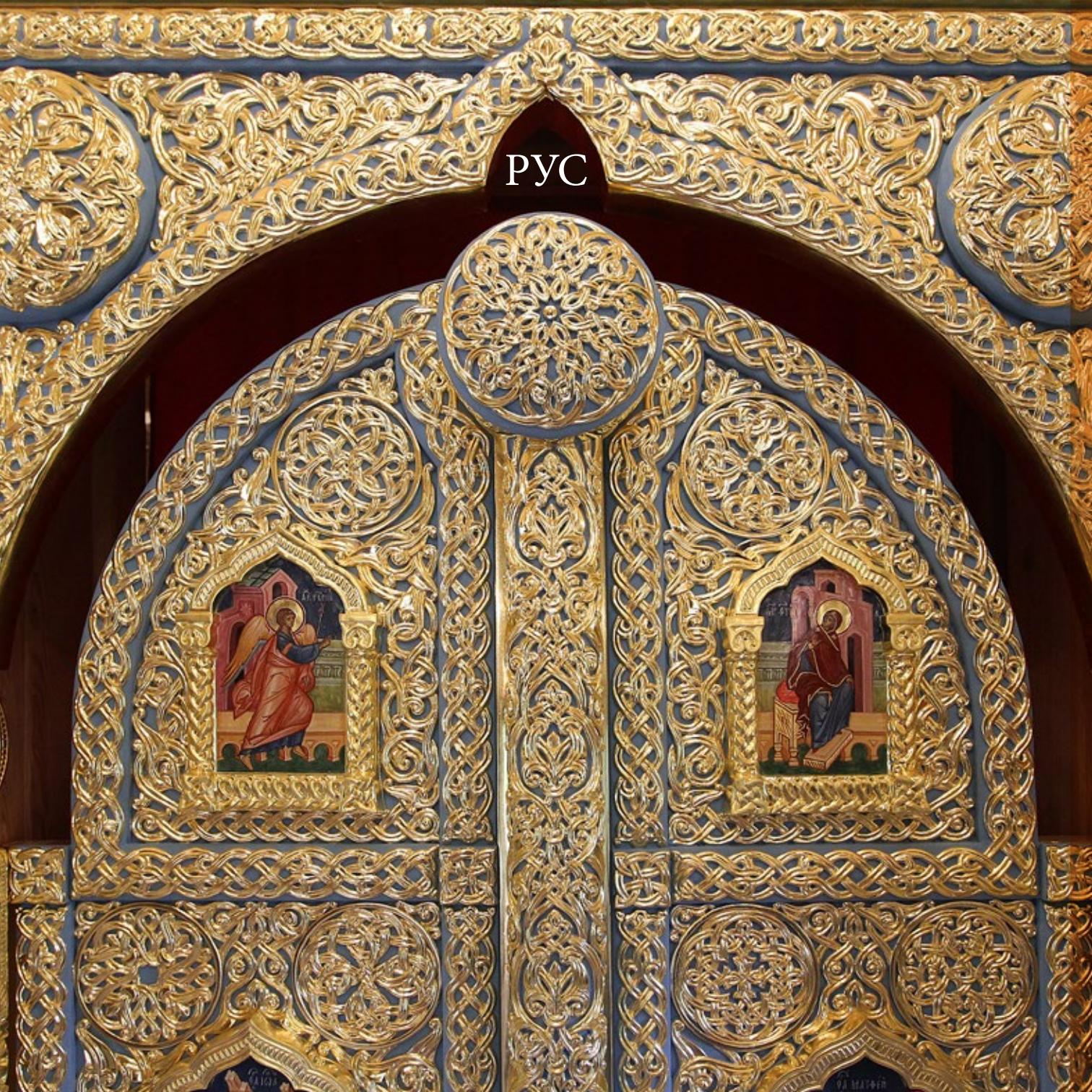
At other times the hands are in a blessing position. The icon in our church is of the Hodegetria type. Hodegetria means "She Shows The Way".

In the Hodegetria icon, the Mother of God points at Christ with her right hand, showing the way. The child Christ holds a scroll in his left hand, while blessing with his right.

THE USE OF GOLD in church decorations is common, but not compulsory, and has two symbolic connections to the Old Testament: God's Testament was decorated with gold and jewels based at God's behest. The other symbolic meaning comes from the fact that the church is a reflection of the Kingdom of Heaven and praises the glory of Light and God's Glory. So gold has a great symbolic meaning.

Visitors to the church have asked about the amount of gold used in the construction of our church and whether it puts us at risk of robbery. Hundreds of grams were used, but the layer of gold used for decorating the icons and the iconostasis is a fraction of a millimeter thick and blended into the lacquer, so extracting it would be impossible. Church rules specify that both the icons and the decorations are to be made of natural materials. We used basswood. The colors used to paint the icons are made naturally by e.g. mixing ground up stone with egg whites. Honey, linseed oil and ground up fish cartilage are also used.

РУС

ХРАМ-ЧАСОВНЯ СВ.ВМЧ. ГЕОРГИЯ ПОБЕДОНОСЦА

Храм-часовня Св. вмч Георгия продолжает традиции деревянной архитектуры Русского севера, отличающиеся богатством и разнообразием форм и типов храмов. Величественный храмовый комплекс в Кижах сегодня является наиболее известным примером сохранившейся до нашего времени русской северной деревянной архитектуры.

Храм Св. вмч. Георгия построен по образцу часовни Св. Духа в дер. Глазово Архангельской обл. Форма и размеры храма Св. вмч. Георгия повторяют форму и размеры часовни, но у храма, в отличие от часовни, есть еще и алтарь. Наличие алтаря как раз является главным отличием любого храма от часовен. Часовня в Глазово построена из сосны, а храм Св. вмч. Георгия – из наиболее долговечного

дерева – сибирской лиственницы. Достоинством храма является его удачное расположение на вершине холма, среди высоких деревьев.

Храм-часовня Св. вмч. Георгия состоит из следующих основных частей: с восточной стороны – алтарь, затем средняя часть храма, с западной стороны пристроена небольшая открытая галерея, а сверху над галереей – колокольня. Еще одна своеобразная открытая галерея окружает храм со всех четырех сторон, образуя круговой обход вокруг него. Если с северной и восточной сторон эта галерея находится примерно в одном уровне с землей и выглядит как площадка, то с южной и западной сторон она возвышается над склоном горы и упирается скорее именно галереей, чем площадкой.

Верхний иконный ряд на иконостасе

1. Святитель Александр Свирский, день памяти 30 августа.
2. Великомученица Екатерина, день памяти 25 ноября.
3. Святой мученик Вонифатий, день памяти 19 декабря.
4. Святая великомученица Анастасия Узорешительница, день памяти 22 декабря.
5. Святой Апостол Павел, день памяти 29 июня.
6. Святая мученица Людмила, княгиня Чешская, день памяти 16 сентября.
7. Святой Великомученик и Целитель Пантелеймон, день памяти 27 июля.
8. Святая мученица Наталья, день памяти 26 августа.
9. Святой преподобный Серафим Саровский, день памяти 2 января.

Средняя часть храма предназначена для молящихся. Средняя часть отделена от алтаря стеной, у которой расположен иконостас. Перед иконостасом и алтарем возвышается солея.

Солея — (от греческого слова σωλέα = солеа) возведение перед иконостасом, устроенное для того, чтобы богослужение было виднее и слышнее для предстоящих.

Амвон — полукруглая средина солеи против Царских врат . С амвона читаются ектении, Евангелие и произносятся проповеди.

Иконостас

Первый нижний ряд любого иконостаса всегда неизменно называется местным, а выше, со второго ряда возможны разные варианты.

В центре местного (нижнего) ряда располагаются Царские врата. На Царских вратах- икона Благовещения и четырех Евангелистов.

Рядом с Царскими вратами с южной стороны всегда располагается образ Спасителя «Господь Вседержитель», затем – икона храмового святого, великомуученика Георгия.

Святой великомученик Георгий Победоносец, родом из Каппадокии (область в Малой Азии), вырос в глубоко верующей христианской семье. Его отец принял мученическую кончину за Христа, когда Георгий был еще в детском возрасте. Мать, владевшая имениями в Палестине, переселилась с сыном на родину и воспитала его в строгом благочестии.

Поступив на службу в римское войско, святой Георгий, красивый, мужественный и храбрый в сражениях, был замечен императором Диоклитианом (284-305) и принят в его стражу со званием комита - одного из старших военачальников.

Император-язычник, много сделавший для возрождения римского могущества и ясно понимал, какую опасность представляет для языческой цивилизации зарождающееся христианство. На совете сената в Никомидии Диоклитиан предоставил всем правителям полную свободу в расправе над христианами и обещал свою всемерную помощь.

За исповедание Христа св. Вмч. Георгий был подвергнут нечеловеческим пыткам и умерщвлен. Св. Георгий Победоносец чтим во многих странах и не только в Православии. Многие страны почитают его своим покровителем и заступником, напр. Грузия,(название страны Georgia идет от имени святого), Англия, Россия, Болгария.

В северной части местного ряда находится икона Божьей Матери, в нашем храме- это образ афонского монастыря Дохиар “Скоропослушница”. Эта икона Божией Матери относится к типу Одигитрия, Указывающая Путь. Отличием от довольно близкого типа Елеусы (Умиление, безграничная Любовь Матери и Сына) служит взаимное отношение матери и сына: здесь центром композиции является Христос, обращённый к предстоящему (зрителю), Богородица же, также изображённая фронтально (или с небольшим наклоном головы), указывает рукой на Иисуса как на Спасителя рода человеческого.

Рядом с Царскими вратами, с северной стороны, находится дьяконская дверь. На дьяконской двери изображен образ святого пророка Даниила во рву со львами.

Царь Дарий, подстрекаемый сатрапами, бросил пророка Даниила в львиный ров за поклонение единому Богу, но по молитвам святому пророку явлено было спасение и он остался невредим. Это происшествие произвело на Дария столь сильное впечатление, что он указывает следующее: «Мною дается повеление, чтобы во всякой области царства моего трепетали и благоговели пред богом Данииловым, потому что Он есть Бог живый и присносущий, и царство Его несокрушимо, и власть Его бесконечно.» (Дан. 6, 26)

Святой великомученик Георгий Победоносец

Над основным рядом расположен пядничный ряд, 9 образов отдельных святых, связанных тем или иным образом с местом постройки храма (напр. Преп. Александр Свирский, один из карельских святых), или с являющимися покровителями и молитвенниками за людей, принимавших участие в строительстве храма.

Верхний, деисусный ряд, всех иконостасов венчают молитвенно предстоящие по обеим сторонам от Спасителя Пресвятая Богородица и Иоанн Предтеча. На южной и северной стенах храма расположены ряды праздничных икон (12) и иконы ветхозаветных пророков.

Алтарь находится непосредственно за иконостасом и составляет главнейшую часть храма, предназначенную для священнослужителей и лиц, которые им помогают за богослужением. За редкими ис-

ключениями храмы всегда обращены алтарем на восток. Алтарь знаменует небо, жилище Самого Господа.

Архитектор Иван Канаев выполнил проект храма и его внутреннего убранства. Иконы написал Андрей Бояров и другие члены его иконописной артели. Орнаменты деревянной резьбы иконостаса прорисованы художницей Надеждой Головиной. Резьба по дереву с последующим золочением и покраской фона выполнена в г. Курске мастерской Юрия Ильина. Кованые предметы (паникадила-хороны, подсвечники, детали входной двери) изготовлены московским кузнецом Александром Кряжовым по эскизам Николая Аввакумова. Колокола отлиты в г. Тутаеве Ярославской обл. Подбором, монтажом колоколов занимался звонарь Сретенского монастыря Николай Завьялов.

www.stgeorge.fi

Osoite / VISITING ADDRESS:
Georgios Voittajan tie 49 (Kaitaistentie 345)
79690 Kaitainen, Finland

Lataa kätevä izi.TRAVEL-sovellus ja saat lisätietoa kirkosta
Download izi.TRAVEL-app and learn more about the Church of StGeorge

